

РЕШЕНИЕ

№ 4477

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **11294** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.251 от ГПК връзка чл.144 от АПК.

С Решение № 1085/13.07.2020г. по адм. дело № 11294/2020 г. по описа на АССГ е отменен Ревизионен акт /РА/ № Р-22221018006643-091-001 от 14.04.2020 г., потвърден в частта от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с Решение № 1085/13.07.2020г., поправено с Решение за поправка на очевадна фактическа грешка № 1170/30.07.2020 г. РА е потвърден в частта, в която са установени задължения по ЗКПО за данъчни периоди 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г., в размер на 34 018,82 лева ведно с начислените лихви в размер на 14 076, 23 лева и в частта, с която са установени задължения по ЗДДС в размер на 28 921,29 лв. и лихви за забава в размер на 14 611, 52 лв. за данъчни периоди м. 03, м. 05, м. 08. 2014 г., м. 11.2016 г., м. 01, м. 04, м. 05, м. 06, м. 07, м. 10, м. 11 и м. 12.2017 г. и в частта на начислените лихви по ЗДДС в данъчни периоди м.09 и м. 10. 2014 г., м. 10 и м.12.2016 г. и м. 08.2017 г., изменен като установения резултат по ЗКПО за данъчен период 2012 г. данък за внасяне в размер на 74 7551, 71 лв. е определен на 70 285, 71 лв. и за 2013 г. установения данък за внасяне в размер на 68 163, 90 лв. е определен на 62 618, 90 лв., ведно със съответните лихви.“

С молба от 25.05.2022г. и 24.06.2022 г. [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 14 е поискало тълкуване на Решение № 1085/13.07.2020г. по адм. дело № 11294/2020 г. по описа на АССГ, поправено с Решение за поправка на очевадна фактическа грешка № 1170/30.07.2020 г.

Искането за тълкуване на Решение № 2182/01.04.2022 г. е съобщено ответника, който в предоставения едноседмичен срок не е взел становище по искането./л.897/

Съдът намира, че искането за тълкуване на решението не следва да се разглежда в открито съдебно заседание с призоваване на страните, поради което такова не е провеждано.

Въз основа на данните по делото и приложимия закон, Административен съд София - град, III отделение, 60-ти състав намира следното:

Тълкуването по чл. 251 ГПК, приложим на основание и във вр. чл.144 от АПК, е способ за преодоляване неяснотата на съдебния акт. При този порок е налице съмнение в съдържанието на формираната от съда воля, породено от липсата на яснота или наличие на двусмислие във външното ѝ обективизиране. На такова тълкуване подлежат влезлите в сила, но неизпълнени решения или определения -чл. 251, ал. 1 и 2 ГПК. То се извършва от съда, постановил съдебния акт, и винаги по искане на някоя от страните -чл. 251, ал. 1 ГПК. От тълкуване се нуждае съдебен акт, когато съдържа неяснота, относно вложения в него смисъл, което води до затруднение или невъзможност действителната воля на съда да бъде разбрана и респективно съдебният акт да бъде изпълнен. Съгласно Решение № 769/17.01.2011г., по гр.д. № 236/2010, III ГК, ГК на ВКС, тълкуването е специфична форма на авторитетно тълкуване, на което подлежат влезлите във формална законна сила решения, които са неясни или двусмислени и този им порок е обективиран в постановения от съда диспозитив. В този смисъл, предмет на тълкуване могат да бъдат само пороци от посочената категория, които се съдържат в диспозитива на съответния съдебен акт и съответно водят до невъзможност да се изведе действителната воля на съда.

Съдът е направил своите изводи съобразно възраженията и съдържащите се в административната преписка доказателства. В Решение № 2182/01.04.2022 г. по адм. дело № 11294/2020 г. волята на съда е ясно изразена и не буди никакво съмнение, като съдът се е произнесъл по същество на жалбата адресирана до АССГ, като е отменил изцяло РА № Р-22221018006643-091-001 от 14.04.2020 г. Волята на съда е ясна. Актът съдържа в достатъчна степен мотиви, за неоснователност на депозираната жалба. Диспозитивът не съдържа неясноти и по същество-няма за правна последица изпълнение на съдебното решение, доколкото не е налице исково производство, с установителен или осъдителен диспозитив, които да са предмет на последващо изпълнение. По същество се търси начин за промяна на влязъл в сила съдебен акт чрез способа на тълкуването, което е в противоречие с принципа за добросъвестно упражняване на процесуални права.

Въз основа на изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 14, за тълкуване на Решение № 2182/01.04.2022 г. по адм. дело № 11294/2020 г. по описа на АССТ, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: